

Влюбен съм във фолк-певицата Преслава. Какво да правя?

Д-р Вrabчев, аз май имам сериозен проблем. Влюбен съм в Преслава (тя е попфолк певица и само тя ми е в главата). По нощите я сънувам, изобщо като секс идол ми е. Дори написах едно стихотворение, посветено на нея, но не смея да го покажа на никой. Понякога мастурбирам с нейния образ. Иначе съм на 17 години и досега не съм имал сериозно гадже. Нормално ли е това? Ясно ми е, че едва ли ще си намеря приятелка, която да прилича на нея, а не мога да си представя живот без телосложението и погледа на Преслава.

Свилен, Пловдив

Здравейте,

Въпреки голямото Ви вътрешно психическо терзание, лично аз Ви завиждам. Разбира се, с така наречената „благородна завист“. Първо – защото сте на 17 години. Второ – защото сте влюбен.

Вижте, все пак това е възрастта за всеки, който започва своя сексуален емоционален живот. Даже има и една много хубава естрадна песен от времето на моите 17 години:

„Животът започва на 17"! Така, че хич не се притеснявайте, че досега не сте имал гадже. Хубавите неща за вас тепърва предстоят.

И така, какво се случва? Расте едно момче. Расте и едно момиче. Идва преломният момент и за двамата. Тя получава своя първи мензис - и вече е девойка. Внезапно грозното пате една нощ се събужда като красив лебед. С красиви шия, гърди и бедра. С много нежен глас и страхотен поглед. Момчето нощ изцапва пижамата си. След това изведнъж пораста нависоко и нашироко. Гласът му е вече е друг. Брадясало е лицето. Раменете са широки, а мускулите на ръцете и краката – доста силни. И кипи, не направо ври, от жизнена енергия!

С две думи - това е биологичното съзряване. И тук някъде, към неговият край, се събужда емоцията. По-точно онзи емоционален вътрешен копнеж за обич. Девойката копнее за своя герой. А младежът – за своята принцеса. Ама този копнеж е със силно, доста силно еротично-сексуално съдържание. В това няма лошо, защото се отварят дверите на човешкото ни полово влечение. Отварят се и след това идва времето, за всеки от нас на половото ни общуване – от тези 17 години, та чак до „залезния ни ден” (както пееха „Щурците„)!

Това е. Щем - не щем това става. И то с всекиго от нас. При едни еротичният копнеж е в по-близък, реален кръг - да кажем познати съученици или съученички, че даже и към учители или учителки. И даже към съвсем реални хора – мъже и жени, там на улицата, в която живеем. Спомнете си само за филма „Момчето си отива”, където Ран, едно момче на 18 години, копнее по продавачката от магазина на неговата улица (роля, в която великолепно се въплъти незабравимата Невена Коканова). А при други, както при самия Вас - към по-далечни, към по-трудно достижими обекти на този своеобразен еротичен копнеж. Ала тук, в един доста добре подчертан нюанс има значение модата на съвремието, в което живеем ние самите.

Примери за това – колкото искате. Някога ние, тогавашните момчета, въздишахме по Бриджит Бардо, София Лорен, и най-вече по Джина Лолобриджида. Не беше тайна, че мастурбирахме с фантазията си за тях. И съвсем съзнателно търсихме тези момичета около нас за гаджета, които малко или много приличаха на тях. А пък момичетата, от онова наше поколение бяха всичките влюбени до уши в Жерар Филип, Жан-Пол Белмондо и най-вече в Ален Делон.

Разбира се, че времената се менят. Но нищо ново под слънцето. Менят се времената, менят се идолите, но си остава онова природното, за което си казахме малко по-горе.

И така – конкретно за Вас самия. Няма лошо, даже е много добре, че у вас го има вече еротичният копнеж. Това да не Ви плаши и стряска. Не го гонете този ваш копнеж. А му помогнете. Как ли? Ами на първо място го оставете малко на спокойствие. Не, не казвам да искате да се избавите от него. Даже, ако имате вътрешната необходимост да пишете стихове –пишете ги. За Вас е по-добре друго. Да го използвате. Този копнеж да го впрегнете в една кауза. Тази кауза е следната – да ви направи по-добър, по-решителен и по-себеутвърждаващ. Както Ран направи в своя живот - да продължи нататък, да намери своето поприще за изява, да намери своята истинска, но земна любов. Това го видяхме в другия филм, продължението, който се казваше „Момчето се завръща"! Макар, че тази истинска земна любов, не винаги е задължително да прилича на модела, на идола от копнежа. Тогава идолът няма да пречи, а само щекотливо ще напомня, че вече момчето „наистина си е отишло" от неговите момчешки блянове и се е превърнало в настоящия мъжествено силен и мъжествено живеещ и обичащ мъж. Мъж, който е мъж на жена си и баща на децата! Ето това ви го пожелавам. Това е пътят Ви занапред!

И така, за финал това, което е сътворило перото на г-н Димитър Величков от София. Казва се "СЪВЕТ". Чуйте го:

Не взимай пример от Орфей

За верността към Евридика,

Щастлив живота си живей

Не оставай сам като владика.

Потърси любов отново

Тя е по-различна от преди,

Ще имаш всичко

И нещо няма да ти навреди.

Щади си силите си само

Можеш много пъти да обичаш,

Ако до теб е женско рамо,

На което можеш да разчиташ.

И така, всичко започва на 17 години, но след това продължава!

д-р Илия Врабчев, лекар-сексолог.